

VERS. 21. — QUOD AUTEM RELIQUUM FUERIT. Longitudo partis sacerdotum, Levitarum, et urbis non perveniebat usque ad Jordanem, et terminum orientalem terrae Israel ex una parte, nec ad mare Mediterraneum, qui erat terminus occidentalis ex altera; quod igitur reliquum erat, dicit fuisse principis. Itaque separatim illa sancta sacerdotum, Levitarum, et urbis erat in medio possessionis principis. Debet enim princeps Ecclesiam defendere, et quasi muro cingere.

VERS. 22. — DE POSSESSIONE AUTEM LEVITARUM. A possessione autem Levitarum, et a possessione civitatis. Quod versu precedenti dicit de longitudine possessionis principis, ejus esse quiddam reliquum esset a possessione sacerdotum, Levitarum, et civitatis usque ad Orientem ex una parte, et usque ad mare Mediterraneum ex altera; dicit nunc de latitudine, ut interpretatur R. Salom., nimirum a possessione Levitarum (per Levitas autem sacerdotes etiam intelligit, quia ex tribu Levi erant) et a possessione civitatis, quae utraque erit in medio partium principis (quae enim erant principis partes orientales et occidentales) quiddam erit inter Judam ad Septentriones, et inter Benjamin ad Meridiem principis futurum erat. Ea autem erat latitudo viginti quinque millium calamarum, quanta videlicet erat latitudo partium sacerdotum, Levitarum et urbis simul junctarum, ut dicit vers. 20 et 8. Nam ad spatium illud sacerdotum, Levitarum, et urbis adhaerebat possessio tribus Judae ad Septentriones, ut vers. 7 et 8 dicitur est; ad Meridiem autem tribus Benjamin, ut dicit versu sequenti.

VERS. 23. — A PLAGA ORIENTALI, erit longitudo. Idemque in aliis omnibus intelligendum est usque ad versum 28, latitudinem verò non describit. Quod Hebraei faustum omen putant, quasi ea re significatur Judaeorum regnum nullis certis terminis concludendum. Rectè si intelligerent, non omnes qui ex Israel sunt, eos esse Israelitas; nec qui ex semine Abraham, eos filios; sed in Isaac vocatum esse semen; Christumque dominaturum a mari usque ad mare; et a flumine usque ad terminos orbis terrarum; venturosque ab Oriente et Occidente qui recumbant cum Abraham, et Isaac et Jacob in regno Dei.

VERS. 24. — ET CONTRA TERMINUM. Juxta terminum. Eodem modo quod sequitur vers. 25, 26, 27, 28, super terminum, ut supra, vers. 3, 4, 5, 6, 7, 8.

VERS. 28. — ET ERIT FINIS DE THAMAR. Terminum autem non possessionis Gad, quae multo minor erat,

necque totius terrae Israel, quae multo major; sed australis plaga, quae a Thamar, id est, ab urbe Jericho usque ad aquas contradictionis Cades tendebatur, ut cap. precedente, vers. 49, explicatum est. In qua plaga ultimum locum versus Meridiem tenebat tribus Gad.

VERS. 29. — HEC EST TERRA, ἀνάκειμαι τὴν σπέρματι σου. — ET EGRESSUS CIVITATIS, porte, ut R. Salom. et Kimchi exponunt; aut, ut ego, haec sunt quatuor latera urbis, in quibus sunt portae quibus exiit; laterum enim non portarum mensuram statim explicat. QUINGENTOS ET QUATOR MILLIA, quater mille quingenti calami, ut declaravit vers. 16; repetit enim colligens in epilogum quae ante dixerat.

VERS. 30. — ET EGRESSUS CIVITATIS, porte, ut R. Salom. et Kimchi exponunt; aut, ut ego, haec sunt quatuor latera urbis, in quibus sunt portae quibus exiit; laterum enim non portarum mensuram statim explicat. QUINGENTOS ET QUATOR MILLIA, quater mille quingenti calami, ut declaravit vers. 16; repetit enim colligens in epilogum quae ante dixerat.

VERS. 35. — DECEM ET OCTO MILLIA. Quater enim quatuor millia quingenta, sunt decem et octo millia. ET NOMEN CIVITATIS ERIT; EX ILLA DIE, quae edificata fuerit. DOMINUS IBIDEM, id est, civitas Domini, civitas, in qua perpetuò Dominus habitabit, nec ab eo discedet sicut a priore Jerusalem, quemadmodum Hieronymus interpretatur. Dicit enim Christus Ecclesiae: *Eccce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi*, Matth. 20, 20, et patrem rogavit, alioque paracletum dedit nobis, qui maneat nobiscum in aeternum, Joan. 14, 16.

Egressi sumus ductore Deo, prophetæque ipso, quem sumus initio precati, ex illo inextricabili templi et urbis labyrintho. Reliquum est, de quo templo, ac de qua urbe haec intelligenda sint, quemadmodum principio quadragesimi capitis polliciti sumus, explicemus. Quatuor omnino sunt juxta prophetiae sensus nobiles opiniones. Prima veterum Hebraeorum, qui haec de urbe et templo per Zerobabel et Nebemiam restaurandis perque nonnullis Persarum reges, ut Josephus tradit lib. 11 Antiq. judaic. primis cap. amplificandis intelligenda putaverunt. Ea res in eam sententiam adducti, quòd Ezechiel non aliam ob causam ista describat, nisi ut Judaeos captivitate afflictos terret. Tum quòd consulto propheta cap. 40, vers. 1, de veteris urbis eversione mentionem fecerit, ab ea quae hujus prophetiae exordium superserpsit, quasi significare volens, se de ejus restoratione agere. Denique quòd eodem loco, id est, in monte Sion templum ponat, quòd urbem ita depingat, ut non aliam quam Jerusalem recognoscere possimus. Fuit facilis propter has probabiles rationes error, tamen error.

INDEX RERUM.

S. HIERONYMI in librum Jeremiae praefatio. 9-10
MYSTÈRES ET INSTRUCTIONES renfermés dans les prophéties de Jérémie. (Bible de VENICE.) Ibid.
1. Jérémie annonce l'avènement et le règne du Messie; il est lui-même dans plusieurs circonstances la figure du Messie. Il annonce l'alliance nouvelle dont le Messie devait être le médiateur. Ibid.
II. Parallèle entre les vengeances que Dieu a exercées sur les Juifs par les armes des Chaldéens, et celles qu'il a exercées sur le même peuple par les armes des Romains. 15
III. Remarques d'Origène et de S. Jérôme sur l'allégorie des deux maisons d'Israël et de Juda, considérées comme figure des deux peuples, c'est-à-dire, Israël figure du peuple Juif, et Juda figure du peuple chrétien. 18
IV. Remarques de S. Jérôme sur plusieurs textes de Jérémie, où ce saint docteur reconnaît la promesse du rappel futur des Juifs. 25
IN JEREMIAM COMMENTARIUM. (Auctore VATABLO.) 25-26
Caput primum. Jeremias in ventre matris sanctifica-

tus, et tempore Josiae, regis Juda, missus à Domino ad prophetandum, causatur peritiam; sed doctus à Deo accipit robur invincibile, jubente virgine vaticinari destructionem Jerusalem sub nomine virgae et ollae successae. 29-30
Translatio ex Hebraeo. 31-32
Commentarium. Ibid.
Cap. II. Gravior expostulat Dominus cum filiis Israel et Juda, potissimum cum pastoribus ac prophetis, quòd non recipientes accepta à Deo verba raverint, idola, à quibus nihil boni expectare poterant; imò cum toti essent in idololatriâ, rapinis et crudelitate sese justificare nitebantur, et propterea devastandos praedicit. 35-36
Translatio ex Hebraeo. 39-40
Commentarium. Ibid.
Cap. III. Deus incomparabili clementiâ populum suum ad se revocat ab idololatriâ, in qua Juda etiam Israellem excessit, promittens se assumpturum eos in filios, et veros pastores eis daturum, ut Jerusalem in pace colant Dominum; de futura gloriâ

et exaltatione Jerusalem, ac gentium ad eam congregatione, et de populi poenitentia. 47-48
Translatio ex Hebraeo. 49-50
Commentarium. Ibid.

Cap. IV. Promittit Dominus veniam si se verè convertat et corde circumdant, comminando gravia mala si in malis persistent; quapropter luget propheta videns terram devastandam et in solitudine redigendam, ita tamen ut non fiat consummatio. 55-56
Translatio ex Hebraeo. 59-60
Commentarium. 61-62

Cap. V. Dominus in Jerusalem quaerit virum justum, ut illi miseretur; sed tam plebs quam optimates in pravitate suis et idololatriâ indurati sunt et effusi; idèò comminatur eis vastationem ab extraneo populo, eò quòd caeci et surdi facti sint, non tamen usque ad consummationem. 65-66
Translatio ex Hebraeo. 69-70
Commentarium. 71-72

Cap. VI. Praedicit calamitas ac vastitas Jerosolymorum ab Assyriis, eò quòd contempserint legem Domini, nec audire voluerint increpationes; sed omnes, et potissimum primates, prophetae ac sacerdotes avaritia et dolo studuerint; idèòque et ipsos et eorum sacrificia Deus abjicit; jubet ergo propheta eos lugere, quoniam purgari consuetudine non poterunt. 77-78
Translatio ex Hebraeo. 79-80
Commentarium. 81-82

Cap. VII. Quòd frustra confidunt in templo, pessima perpetrantes, et prophetas audire nolentes, sicut et patres eorum; quapropter denuntiat templum abjiciendum, et terram Juda redigendam in solitudinem, nec profuturam orationem Jeremiae pro illis, nec oblata ab eis sacrificia, propter excelsa Topheth in valle filii Ennom, et multiples ipsorum malitias. 87-88
Translatio ex Hebraeo. 91-92
Commentarium. Ibid.

Cap. VIII. Quia tam reges, optimates, sacerdotes ac prophetae, quam reliquus populus ad idololatriam conversi sunt, et non considerato Domini judicio, omnes relicta veritate studuerunt avaritiae ac idololatriae, et Dominum provocantes noluerunt respicere, idèò ab hostibus crudelissimis affligentur. 97-98
Translatio ex Hebraeo. 99-100
Commentarium. 101-102

Cap. IX. Luget propheta interficiendos de Juda; nulli dicit esse sperandum, cum omnes dolose incendant; et quia Juda vastanda est, vult omnes assumere luctum; in solo Deo ejusque cognitione gloriantur, qui puniet tam gentiles quam filios Israel incircumcisos corde. 103-106
Translatio ex Hebraeo. 107-108
Commentarium. 109-110

Cap. X. Non est timenda caelestis constellatio, nec vanissima ac imbecilla idola; sed Dominus qui solus est Deus, creator ac gubernator omnium, qui vastabit peccatores terrae; plangit suum malum Jerusalem, et cum hominis non sit suas vias dirigere, orat Deum ut eos qui ipsum cognoscunt, ad interitum non ducat, sed in hostes potius Judaeorum suum effundat furorem. 113-114
Translatio ex Hebraeo. 115-116
Commentarium. Ibid.

Cap. XI. Quia huic maledicunt qui non audiret servat pactum Domini patribus datum, idèò jubetur propheta ut illud servandum Judaeis praedicit, sed frustra. cum magis sequantur patrum suorum scelera variamque idololatriam; idèò inferi Dominus inevitabilia in illos mala, nec proderunt eis idola vel justorum oratio, neque quòd prius à Deo dilecti fuerint; refert prava Judaeorum studia de ipso ex terra delendo; sed perclaudit qui nolunt audire prophetiam in nomine Domini. 121-122

Translatio ex Hebraeo. 123-124
Commentarium. 125-126
Cap. XII. Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tamen paratur ad diem occisionis, suntque terrae causa luctus. Hereditas adversata est Domino suo, et pastores demolitii sunt vineam Domini; idèò traditur in dissipationem, cuius tamen rursum misereretur Dominus, vastatis ipsius inimicis. 135-134
Translatio ex Hebraeo. 135-136
Commentarium. Ibid.

Cap. XIII. Sicut lumbare Jeremiae absconditum in Ephraim computruit, sic Judaea primum Domino ahærens, propter superbiam et idololatriam ab ipso abjicietur, omnesque disperguntur; revocatur tamen a propheta, ut sua poenitentia devitent mala; alioqui Juda auferetur propter suas iniquitates, qui ad poenitentiam nequit adduci ob inveteratam in malis consuetudinem; interponitur etiam propheta commiseratio. 139-140
Translatio ex Hebraeo. 141-142
Commentarium. Ibid.

Cap. XIV. Siccitas magna in terra Juda propter peccata populi, et orans propheta pro ejus liberatione et misericordia, prohibetur à Domino pro ipsis orare; nec suscipit Dominus eorum jejunia et victimas; propheta etiam illis securitatem promittens unà cum ipsis peribit; luget Jeremias mortuos gladio et fame; populi peccata confitens orat pro misericordia. 149-150
Translatio ex Hebraeo. 153-154
Commentarium. Ibid.

Cap. XV. Nec Moysis nec Samuelis precibus florentibus se dicit Dominus, quin populum Jerusalem tradat pesti, gladio, fami et captivitatibus, quia castigatus non est emendatus; conqueritur propheta quòd fuerit eccibus discordia; rursumque quòd annuntians verbum Dei passus sit opprobrium; cui Dominus promittit auxilium cum vastatione Judaeorum; promittit praeterea robur et liberationem, ac misericordiam his qui ad ipsum se conver- tent. 157-158
Translatio ex Hebraeo. 159-160
Commentarium. Ibid.

Cap. XVI. Prohibet Dominus ne propheta uxorem ducat, denuntians Judaeis vario mortis genere interituros, ita ut mortui non sepeliantur; nec plangantur à vivis propter idololatriam patrum ac filiorum, et derelictam legem Domini; sed postea per piscatores et venatores reductos eos Dominus in terram suam, in qua ipsi una cum gentibus confitebantur Domino peccata sua. 163-164
Translatio ex Hebraeo. 165-166
Commentarium. Ibid.

Cap. XVII. Judaei in peccato obstinati, et ob id vastandi dicuntur; maledictus qui confidit in homine, et benedictus qui in Deo confidit; solus Deus scriatur corda, et cuius reddidit juxta viam suam; petit propheta à Deo, in quo spem habuit, liberari, et inimicos confundi; praecipit Deo de observando sabbato, ut omnia sint ipsi Jerusalem prospera, quae alioqui igne consumuntur. 169-170
Translatio ex Hebraeo. 175-174
Commentarium. Ibid.

Cap. XVIII. Exemplo figuli ostendit Dominus in manu sua esse domum Israel, ut juxta ipsorum merita eis fiat, etiamsi prius aliud se facturum dixerit; propter obstinatam Judaeorum malitiam denuntiat eis interitum; conspiratio Judaeorum contra Jeremiam; ipsius quoque ad Deum lamentatio, et poenarum quae inimicos sequuntur denuntiatio. 177-178
Translatio ex Hebraeo. 179-180
Commentarium. Ibid.

Cap. XIX. Jeremias per lagunculam terebrae quam fregit, ostendit populum Jerusalem perdendum gladio et fame in obsidione in qua patres filios comedant, propter multiplicem ipsorum idololatriam et contemptum verbi Dei. 183-184

Translatio ex Hebræo. 183-186
 Commentarium. 187-188
 Cap. XX. Peresus Jeremias mittitur à Phassar in nervum, et ab eodem educitur vaticinatur illi tanquam pseudopropheta et ceteris amicus ejus, tollitque Judæos captivitatem Babylonicam; conqueritur se videri et pati opprobrium ac persecutionem ob verbum Domini, maledictione diei natiuitatis suæ. 189-190
 Translatio ex Hebræo. 191-192
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XXI. Respondet Jeremias nuntiis Sedecie regis super obsidione regis Nabuchodonosor, Judam va standum peste, gladio, fame et captivitate, solocque eos victuros qui transierunt ad Chaldaeos; hortatur etiam ut faciant iudicium, ne indignatio Domini penitus ipsos consumat. 197-198
 Translatio ex Hebræo. 199-200
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XXII. Hortatur regem Juda et populum ejus, ut faciant iudicium et iustitiam, quò omnia ipsis prosperè succedant; aliqui erunt omnes in direptionem; quòdque Seltam sive Joakim filius Josie regis Juda non sit in Jerusalem reversurus; increpat eos qui ex injustitia edificant, promittentes sibi felicitatem patrum iustorum; vaticinatur adversus impium Joakim filium Josie, quòd sepulturà sit cariturus, et hujus filius impissimus Jechonias cum matre duceodus in Babylonem, ibique moriturus. 201-202
 Translatio ex Hebræo. 205-206
 Commentarium. 207-208
 Cap. XXIII. Conminatur Dominus pastoribus qui gregem dispergant ac lacerant, promittens se reducturum reliquias gregis ad locum suum, ac suscitaturum pastores et germen David iustum, sub quo magna fruetur felicitate; vaticinatur quoque pseudopropheta eternum opprobrium, qui populum decipiunt, volentes ut obliviscatur nomenis Domini, et prophetae absque Dei voluntate, sermonem Domini aus appellantes. 211-212
 Translatio ex Hebræo. 215-216
 Commentarium. 217-218
 Cap. XXIV. Calathus bonarum frum designat captivos in Babylonia Judoos, quos dicit Dominus se reducturum in terram suam, qui toto corde ad ipsum revertentur; calathus autem malarum frum significat eos qui manserant Jerosolymis, ac postea fugerant in Egyptum, quos dicit se daturum in opprobrium et maledictionem. 223-224
 Translatio ex Hebræo. *Ibid.*
 Commentarium. 225-226
 Cap. XXV. Quia noluerunt audire Jeremiam nec reliquos prophetas adhortantes ad penitentiam, prædicit exitum Jerosolymorum, et captivitatem septuaginta annorum, ac deinde perditionem regum qui ipsos tenent captivos; quapropter jubetur Jeremias civitatibus Juda ac ceteris regibus terrarum propinare calcem foris Domini; ubi tunc quoque prænuunt pastoribus ac optimatibus. 227-228
 Translatio ex Hebræo. 235-234
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XXVI. Prophetans Jeremias exitum Jerosolymorum, nisi respiciant, comprehendit ad sacerdotibus et prophetis, sed liberatur per principes semores ne occidant, prolatis exemplis Michæe et Uriae prophetarum. 239-240
 Translatio ex Hebræo. 241-242
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XXVII. Vinculis ad varios reges missis, dicit illos, si servire velint regi Babyloniensi ejusque posteris, permansuros in terra sua; aliqui perituros gladio, fame et peste; inveniens in pseudopropheta qui aliud vaticinatur, fallentes populum; prædicit etiam sacra vasa que reliqua sunt, transferenda in Babylonem, et tandem referenda Jerosoly-

mam. 245-246
 Translatio ex Hebræo. 249-250
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XXVIII. Hananias pseudopropheta, ablati de collo Jeremias tenens, vaticinatur sacra vasa cum rege captivo post biennium populo rediendura; sed jubetur Jeremias contrarium vaticinari, et moriturum illi denuntiare, que juxta verbum Jeremias eodem anno secuta est. 251-252
 Translatio ex Hebræo. 253-254
 Commentarium. 255-256
 Cap. XXIX. Captivos Judæos vaticinatur septuaginta annis in Babylone permansuros, hortaturque ut illic multiplicari studeant, et deinde redirentur; eos vero qui Jerosolymis remanserunt, gladio, fame et peste dicit consumendos, deinde mala vaticinatur adversus Achab, Sedeciam et Semeiam pseudoprophetas, seducentes populum transmigrationis. 259-260
 Translatio ex Hebræo. *Ibid.*
 Commentarium. 261-262
 Cap. XXX. Vaticinatur Judæis et filijs Israel reditum, à gravi captivitate, in qua propter peccata sua detinebantur, et quod post reditum servituri sint Domino ac David regi, quem ille suscitabit eis in prosperitate et securitate magna, devastatis ipsorum inimicis. 267-268
 Translatio ex Hebræo. 269-270
 Commentarium. 271-272
 Cap. XXXI. Dicit Dominus se reducturum populum Israel de captivitate, ut in affluentia bonorum serviet Domino; jubetur ergo Rachel non flere amplius filios suos; agnoscat Israel se merito castigatum, ideoque penitentiam agat; de mirando novo femina circumdabit virum; vigilet Dominus ad reduendum Israel de vva acerba; de novo pacto quod feriet Dominus cum domo Israel, nec abijcet unquam universum illius semen. 275-274
 Translatio ex Hebræo. 279-280
 Commentarium. 281-282
 Cap. XXXII. Obsidens Nabuchodonosor Jerosalem, Jeremias in atrio carceris positus agrum in Azaeloth jussu Domini sibi à suo patre, jubetur servari librum emptionis; refert coram Domino beneficia Israelitis præstita; Dominus dicit se traditurum civitatem cum populo regi Babyloni propter iterum idololatriam, sed postea revocaturum ipsos in Jerusalem ac percursum cum eis novum fœdus, ut sibi ex toto corde serviant. 291-292
 Translatio ex Hebræo. 295-296
 Commentarium. 299-300
 Cap. XXXIII. Promittit Dominus se dimissurum peccata populi sui, et à captivitate reducturum, multis beneficiis subsequentibus; germinabit David germen justitie faciens iustitiam et iudicium in terra; firmissimum est pactum Domini cum David et semine Jacob vehementer multiplicando. 305-304
 Translatio ex Hebræo. 305-306
 Commentarium. 307-308
 Cap. XXXIV. Prædicit Dominus se traditurum regem Sedeciam in manum regis Babyloni, ad quò pactum quod coram Domino pepigerant de dimittendis his liberis quos ex Hebræis sibi in servitum subjecerant, non servaverint. 311-312
 Translatio ex Hebræo. 315-314
 Commentarium. 315-316
 Cap. XXXV. Exemplo obedientie Rechabitarum, præcepta patris sui licet dura servatum, exponit Dominus de pertinaci Judoorum inobedientia adversus ipsius præcepta; quapropter his prænuunt Dominus mala, illis autem bona. 317-318
 Translatio ex Hebræo. 319-322
 Commentarium. 321-322
 Cap. XXXVI. Jussu Domini mittit Jeremias inclusus carcere per Baruch librum comminationum, quæ legat coram populo ut respiciat; porrò rex Joakim ipsam igne consumit, jubens Jeremiam et Baruch

comprehendi, qui absconditi erant; Jeremias autem ussu Domini jubet Baruch alium scribere, et Joakim ac semen ejus una cum Jerusalem prædici per dendos. 327-328
 Translatio ex Hebræo. *Ibid.*
 Commentarium. 329-330
 Cap. XXXVII. Sedecias Jechonia succedens petit pro se orare Jeremiam, qui relicta à Chaldaeis Jerusalem propter adventum exercitus Pharaonis, prophetæ Chaldaeos redditurus; ipse quoque Jeremias vna ægritudine exiit in carcerem detruditur; unde à Sedecia educitur, servatur in vestibulo carceris, assignat ipsi in dies torti panis. 333-334
 Translatio ex Hebræo. 335-336
 Commentarium. 337-338
 Cap. XXXVIII. Jeremias principibus à rege traditus mittitur in locum lotuosum, unde jussu regis per Abdelech educitur in vestibulum carceris, suadet regi ut egrediat ad Chaldaeos; aliqui nec ipse eos effugiet, et civitas ab eis igne succedet; jubet quoque rex Jeremiam illud colloquium servare secretum. 341-342
 Translatio ex Hebræo. 343-344
 Commentarium. 345-346
 Cap. XXXIX. Jerusalem à rege Babyloni capta, rex Sedecias fugiens captus una cum principibus, ejus filii in conspectu ipsius trucidantur cum mobilibus, ipseque excruciat, ac victus ducitur Babylonem; subverso autem muro Jerusalem, et palatio aliisque domibus igne succensis, pars vulg transfertur Babylonem, et pars Jerosolymis relinquunt; Jeremias vero de carceris vestibulo liber educitur. 351-352
 Translatio ex Hebræo. 353-354
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XL. Jeremias permittitur liberè habitare ubicunque voluerit; qui una cum dispersis Judæis venit ad Godoliam præfectum reliquis Judoorum; qui Godolias audire noluit Johanan monentem iussum de Ismahel intentante ei mortem. 357-358
 Translatio ex Hebræo. 361-362
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XLI. Ismahel dolo occidit Godoliam præfectum cum Judæis et Chaldaeis qui cum eo erant in Masphath; aliosque octoginta interimens, pepercit decem qui se thesauros habere dicebant; ac tandem verius Johanan et principes bellatorum, fugit cum octo viris, liberato populo quem ceperat captivum; omnes autem qui reliqui sunt statuunt fugere in Egyptum à facie Chaldaeorum. 365-366
 Translatio ex Hebræo. 367-368
 Commentarium. 369-370
 Cap. XLII. Missus Jeremias ad orandum ac consulendum populum pro reliquis Judoorum, respondet ipsos fore salvos si in Judda maneat; si autem in Egyptum fugiant, dicit eos omnes gladio, fame et peste morituros. 371-372
 Translatio ex Hebræo. 373-374
 Commentarium. 375-376
 Cap. XLIII. Reliquia Judoorum non audientes Domini præceptum quò referebat Jeremias, proficiuntur una cum Jeremiâ et Baruch in Egyptum, ubi constitutus Jeremias vaticinatur regem Babyloni vastaturum terram Egypti cum idolis suis, sique dominaturum. 377-378
 Translatio ex Hebræo. 379-380
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XLIV. Judæi in Egypto rephensi à Jeremiâ super idololatriam, obstinate respondent una cum multitudine mulierum, se permansuros in idololatria inveterata; quos Jeremias prædicit universos gladio et fame consumendos, regemque Egypti tradendum in manus inimicorum suorum, ac terram Egypti prorsus vastandam. 381-382
 Translatio ex Hebræo. 383-388
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XLV. Deus per Jeremiam arguit Baruch, quòd quereretur se dolorem habere et non requiem; cui

tamen in ceterorum vastatione pollicetur securitatem. 391-392
 Translatio ex Hebræo. 393-394
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XLVI. Dominus per Jeremiam Pharaoni et Egypto prænuunt desolationem quam inducet Nabuchodonosor; Judæi autem et filijs Israel consolationem ac liberationem; universis vero gentibus ad quas Deus filios eiecerat, vastationem. 395-396
 Translatio ex Hebræo. 399-400
 Commentarium. *Ibid.*
 Cap. XLVII. Vastatio prædicitur Palæstinorum, Tyri, Sidonis, Gazæ et Ascalonis. 405-406
 Translatio ex Hebræo. *Ibid.*
 Commentarium. 407-408
 Cap. XLVIII. Prædicit Dominus vastationem Moab et omnium urbium ejus, sed in novissimis diebus captivitatem ipsorum relaxandam; maledictus dicitur faciens opus Domini fraudulenter et gladium suum à sanguine prohibens. 409-410
 Translatio ex Hebræo. 415-414
 Commentarium. 415-416
 Cap. XLIX. Desolatio Ammon, Idumæa, Damasci, Cedar, regionumque Asor et Elam prænuuntur; captivitas autem filiorum Ammon ac Elam tandem solvenda. 425-424
 Translatio ex Hebræo. 427-428
 Commentarium. 429-430
 Cap. L. Babylon, que in captivitate affligit filios Israel, his in terram suam feliciter reductis vastabitur à regibus Aquilonis. 435-436
 Translatio ex Hebræo. 439-440
 Commentarium. 441-442
 Cap. LI. Mala à regibus Medorum Babyloni imminitura prædicantur. 447-448
 Translatio ex Hebræo. 455-456
 Commentarium. 457-458
 Cap. LII. Præcedentium repetitio, nempe quòd Nabuchodonosor obsessa post biennium capitur; et Sedecias rex Juda fugiens reductus; filijque ejus coram ipso trucidati una cum principibus Juda, excruciat ac victus ducitur; et incenso templo et palatio ceterisque domibus, transfertur omnes in Babylonem, præter paucos viros et agricolas; similiter et vasa templi; inter que describitur due areæ columnæ, et numerus Judoorum in Babylonem diversis temporibus translatorum, ubi rex Joakim post 37 annos de carcere educus exaltatur. 465-466
 Translatio ex Hebræo. 469-470
 Commentarium. 471-472
 CONSILIUM A LAPIDE GEMITUS AC CONCIONIS GESTORUMQUE JEREMIE SINOISIS ET GEMÆ. 473-476
 CATALOGUS ACTORUM cum abbreviatis quibus in Synopsi exprimitur. 481-482
 SYNOPSIS CRITICORUM ALIORUMQUE COMMENTARORUM in Jeremiam THÆROES seu LAMENTATIONES (auctore Poli.) 485-484
 Prolegomena. *Ibid.*
 Caput primum. 485-486
 Commentarium. 489-490
 Cap. II. 497-498
 Commentarium. 501-502
 Cap. III. 505-506
 Commentarium. 511-512
 Cap. IV. 521-522
 Commentarium. 525-524
 Cap. V. Oratio Jeremias prophetæ. 535-534
 Commentarium. *Ibid.*
 PRÆFACI SUR BARUCH. (Bib. de VENCE.) 539-540
 I. En quel temps ce livre fut écrit. Texte qui prouve que ce fut cinq ans après la ruine de Jérusalem, comme le pensent la plupart des interprètes. *Ibid.*
 II. Réponse aux objections de dom Calmet, qui pense, avec quelques-uns, que ce livre fut écrit en la cinquième année du règne de Sedecias. *Ibid.*
 III. Suite de la réponse aux objections de dom Calmet.

- Éclaircissements sur ce qui regarde le prêtre Joakim, fils d'Helcias, dont il est parlé dans ce livre. 541
- IV. Suite de la réponse aux objections de dom Calmet. Remarques sur le v. 8 du c. 1 de ce livre. 545
- V. Suite de la réponse aux objections de dom Calmet. Éclaircissement sur la députation de Saraias vers le roi de Babylone. 545
- VI. Réponse à une objection de Maldonat, touchant la lecture de ce livre devant Jéchonias. 548
- MYSTÈRES et INSTRUCTIONS renfermés dans le livre de Baruch (Bible de Venise.) 547-548
- IN BARUCH PROLEGOMENOS. (Auctore CALMET.) 549-550
- IN BARUCH COMMENTARIA. (Auctoribus BAVELLO, CASTELLANO, CLAUDIO, GORTIO.) 555-554
- Caput primum. Judæi à Babylone mittunt ad eos qui erant in Jerusalem librum Baruch, unâ cum collectis pecunie, ut, oblati holocaustis, orent pro ipsis et pro Nabuchodonosor, filioque ejus Balthassar, ac confitentur peccata sua. *Ibid.* 555-556
- Cap. II. Judæi in captivitate confitentur propter peccata sua contigisse sibi mala quæ Deus per prophetas suos fuerat comminatus; fusis ergo precibus, misericordiam petunt quam per Moysen fuerat pollicitus se respicientibus daturum. 565-566
- Cap. III. Perseverant confiteri sua et patrum suorum peccata, obsecrantes Deum pro misericordia; Israel in captivitate ductus est eo quod dereliquerit viam sapientiæ quæ non invenitur à potentibus, divitiis aut gigantibus; sed populo Israel tradita fuerat à Deo, cui omnes sue creature obediunt; additurque de Christi adventu in carnem. 575-574
- Commentaria. 577-578
- Cap. IV. Jerusalem suam luget desolationem, hortaturque filios suos à forti sint animo; nam sicut propter ipsorum peccata Deus eos tradidit adversariis, ita eis liberatis punit hostes ipsorum. 585-584
- Commentaria. 587-588
- Cap. V. Jubetur Jerusalem luctum exuere, eo quod filii ejus cum ignominia ducti in captivatum, cum gloria sint ad eam reducendi. 591-592
- Commentaria. 595-594
- Cap. VI. Judæos apud Babylonios captivos vaticinatur Jeremias post septem generationes liberandos; hortaturque ut sibi caveant ab illorum idololatriâ, ostendens à plurimis effectibus imbecillia esse idola, penitusque sensu vacua ac vanissima. 595-596
- Commentaria. 605-604
- PRÆFACE sur ÉZÉCHIEL. (Bib. de Venise.) 617-618
- I. Parallèle entre les prophéties d'Isaïe, de Jérémie et d'Ézéchiel. Réflexions sur les prophéties d'Ézéchiel; mystères et instructions qui y sont renfermés. Ce prophète annonce le règne de Jésus-Christ et l'alliance nouvelle. *Ibid.*
- II. Suite des réflexions sur les prophéties d'Ézéchiel. Les reproches et les menaces que ce prophète adresse aux enfants de Juda peuvent être appliqués aux Juifs incrédules et aux Chrétiens prévaricateurs. Remarques de S. Jérôme sur le parallèle des deux sœurs Oolla et Oollib, et des trois sœurs Samarie, Jerusalem et Sodome. 620
- III. Suite des réflexions sur les prophéties d'Ézéchiel, et particulièrement sur le parallèle des deux sœurs Oolla et Oollib, et des trois sœurs Samarie, Jerusalem et Sodome. 626
- IV. Suite des mystères et instructions renfermés dans les prophéties d'Ézéchiel. Remarques sur la réunion des deux maisons d'Israël et de Juda, et sur l'irruption de Gog. 629
- V. Suite des mystères et instructions renfermés dans les prophéties d'Ézéchiel. Remarques sur la description du temple, sur le partage de la terre promise, sur la description de la ville sainte et sur les eaux qui sortent de la maison du Seigneur. 632
- CORNELLI A LAPIDE EPICION Dei optimi maximi curru cherubico impios debellantis, de isque trun-

- phantis, ex oraculis Ezechielis. 655-656
- MALDONATI VITA. 645-646
- IN EZECHIELEM COMMENTARIUM. 164.
- PROEMIO. *Ibid.*
- Caput primum. Tempus et locus quibus Ezechiel ostendit visiones Dei: nempe in medio ignis similitudo quatuor animalium que describuntur, similiter et rotarum, firmamenti, throni et hominis in throno sedentis igne circumdati. 654-652
- Commentarium. 655-654
- Cap. II. Roboratur propheta exterritus, ut intrepide arguat rebelles filios Israel, si quo modo tandem ab inveteratis peccatis respiciant, et jubetur comodere librum intus et foris, in quo erant lamentationes, et carmen, et va. 677-678
- Commentarium. 679-680
- Cap. III. Comesto libro datur propheta facies adamantina, ut intrepide arguat durissimos filios Israel in transmigratione constitutos; missus autem constituitur speculator; qui si visum imminens malum non annuntiaverit, ejus qui perit reus efficitur; si autem annuntiaverit, animam suam liberat, etiamsi alius pereat; deinde campum ingressus, visaque ibi gloria Domini, jubetur in domo sua includi, tanquam vincetus ac mutus. 681-682
- Commentarium. 685-684
- Cap. IV. Jubetur propheta figuræ obsidionem Jerusalem, ac dormire super latus sinistrum trecentis et nonaginta diebus, super dextrum vero quadraginta, ac videri cibum et fœdè confectum sibi preparare; quibus designat calamitatem filiorum Israel, obsidionem et afflictionem habitantium Jerosolymis. 687-688
- Commentarium. 689-690
- Cap. V. Per detonsos capitis et barbæ propheta pilos jussu Domini, varièque consumptos, designatur Judæi propter sua peccata fame et gladio consumendi; sic ut patres filios, et filii patres comedant; reliqui vero in captivitate ducti, ubi sint opprobrium ac stupor gentibus quarum superarunt seculera. 695-696
- Commentarium. 697-698
- Cap. VI. Propter multiplicem idololatriam filiorum Israel, predicantur eorum urbes et excelsa dissipanda, et qui pestem, gladium et famem evaserint, dispergendi inter gentes, ubi malis pressi, convertentur ad Dominum. 701-702
- Commentarium. 704-702
- Cap. VII. Denuntiat propheta totius terræ Juda extremam et inevitabilem vastationem proximè imminere propter ipsorum scelera. 705-704
- Commentarium. 707-708
- Cap. VIII. Ezechiel post visum Dei similitudinem, Spiritu raptus in Jerusalem, videt pessimas Judæorum idololatrias sub variis figuris; quare dicit Dominus se eis non parciturum, nec orationes exaudieturum. 715-714
- Commentarium. 715-716
- Cap. IX. Apparentes sex viri jubentur omnes in Jerusalem trucidare, qui à viro lineis vesito non sunt signo Thau notati; quo facto Dominus exclamanti propheta respondit id futurum, exigentibus ipsorum criminibus. 719-720
- Commentarium. 721-722
- Cap. X. Jubetur vir lineis vestitus accipere prunas ignis de medio rotarum que sunt subitis cherubim, et super civitatem effundere; describitur visio Dei, cherubim et quatuor rotarum. 725-724
- Commentarium. 725-726
- Cap. XI. Adversus Jezoniam et Pheltiam, qui dicebant, pessimum tractantes consilium: *Nome dudum edificatae sunt domus? hic est lebes, nos autem carnes, vaticinatur illos et quotquot nolunt respicere puniendos; et prophæante Ezechiele mortuus est Pheltias; reliquias autem Israel dicit se conreducturum in terram ipsorum, et daturum eis cor carneum*

- ut colant ac timeant Dominum. 729-750
- Commentarium. 751-752
- Cap. XII. Ezechiel suis factis portendit futuram Jerusalem et regis ipsius captivitatem, reliquis gladio, peste et fame in Jerusalem consumptis; ostendit etiam visionem prophetarum non cassam futuram, nec in longum differendam. 755-754
- Commentarium. 757-758
- Cap. XIII. Minatur Dominus pseudoprophetas ex suo cerebro divinantibus, populumque seducenibus, falsam promittendo pacem, et parietem luto absque patris liniendo; similiter et filibus Israel de corde suo prophetantibus, et pulvillos sub omni cubito consentibus. 741-742
- Commentarium. 745-744
- Cap. XIV. Comminatur Dominus idololatriis qui veniunt ad prophetas, ut per eos consulant Dominum, dicens se illos perditurum et prophetas decepturum, ut respondeant juxta librum iniquitates; Noe autem, Daniele et Job suâ justitiâ liberatos se tantum, et non impios de fame, malis bestis, gladio et peste, que in populum peccatorem immittit Dominus; addit etiam consolatio reliquiarum Israel. 747-748
- Commentarium. 749-750
- Cap. XV. Sicut lignum de vite præcisum soli servit igni, ita Judæos ab inveterata peccata cum Jerusalem prædicit extendros. 755-754
- Commentarium. *Ibid.*
- Cap. XVI. Jerusalem prius abjectissima, miram in modum à Deo exaltata, ostendit ingratiitudinem variâ idololatriâ, in quâ et Samariam et Sodomam superavit; idcirco tradet eam Dominus in vastationem et in ignominiam omnibus gentibus; servabit tamen pactum reliquis suis. 755-756
- Commentarium. 761-762
- Cap. XVII. Per parabolam de duabus aquilis, et plantatâ ac crescente vineâ que non prosperabitur, declarat quod rex Babylonis, translato in Babylonem rege Joakim, constituit pro eo regem Secliam; qui relicto fœdere cum Nabuchodonosor Sedito, ad regem Ægypti transfugit; quapropter à Domino tradetur in manus Nabuchodonosor, et ductus in Babylonem, morietur ibi; Dominus autem, sublimi humiliato, exaltabit humilem. 775-774
- Commentarium. 777-778
- Cap. XVIII. Rejectâ Judæorum parabolâ, dicit quod filius non portabit iniquitatem patris, nec contra, sed quisque suam ipsius portabit; quod si impius penitentiam agat, salvabitur; justus vero si suam deserat justitiam, damnabitur; hortatur ergo Dominus ad penitentiam et cordis innovationem. 781-782
- Commentarium. 785-784
- Cap. XIX. Parabola leæ et leuculeorum designat captivitatem regum Joachaz et Joacim; item preteritam civitatem Jerusalem felicitatem describit, presentemque calamitatem, sub parabolâ vineæ. 787-788
- Commentarium. 789-790
- Cap. XX. Dominus negat se filiis Israel responsurum, quia et in Ægypto, et in deserto, et in terrâ promissionis prævaricati sunt ipsius mandata, et idola coluerunt, quibus sæpè comminatus est mala; sed pepercit, nec nomen ejus blasphemaretur inter gentes; nunc autem post hæc omnia dicit se eos revocturum ad terram suam, in quâ sibi seriant; jubet etiam prophetare contra salum meridianum. 795-794
- Commentarium. 799-800
- Cap. XXI. Vaticinatur horrendum ac multiplicem gladium venturum super Jerusalem et super filios Ammon, à rege Babylonis; qui tandem etiam in terrâ suâ judicandos est, penitusque dissipandos. 805-806
- Commentarium. 809-810
- Cap. XXII. Varia narrat scelera Jerosolymis perpetrata, propter que dicit se super eos effusurum

- indignationem suam; narratque scelera sacerdotum, principum, pseudo-prophetarum ac populi terræ; ut nullus inventus sit qui pro avertendo furro Domini se opponeret. 817-818
- Commentarium. 821-822
- Cap. XXIII. Sub figurâ multiplicium stuprorum duarum meretricum Oollæ et Oollibæ ac punitiois earum, ostendit Dominus variam idololatriam Samarie et Jerusalem, propter quam tradentur in opprobrium gentibus, quarum sunt idololatriam imitati. 825-826
- Commentarium. 829-830
- Cap. XXIV. Sub figurâ ollæ, electioribus carnium partibus ac ossibus plena, ignique admodum, et sub figurâ mortis æoris Ezechielis, pro quâ jussus est nullum facere luctum, significat Dominus domum Israel in exitum tradendam, à filiosque ejus truncandos, nullo sequente luctu præ animi stupore. 857-858
- Commentarium. 841-842
- Cap. XXV. Regionibus Ammon, Moab, Idumææ et Palestinæ minatur Dominus exitum, eo quod filios Israel afflixerint, et de ipsorum afflictione exultaverint. 847-848
- Commentarium. 849-850
- Cap. XXVI. Tyri, inclute urbis prædicit Dominus eversionem, eo quod super vastatione Jerusalem exultaverit. 851-852
- Commentarium. 855-854
- Cap. XXVII. Tyri urbis maritimæ ac opulentissimæ ruina delictur, enarratis meritis quæ à quaque regione ad eam deferri solent. 857-858
- Commentarium. 859-860
- Cap. XXVIII. Ruina regis Tyri, maximâ gloria prius exaltati, ob nimiam ipsius superbiam atque iniquitates; similiter et vastatio Sidonis, ac reductio filiorum Israel in terram suam, vastatis ipsorum inimicis. 865-866
- Commentarium. 869-870
- Cap. XXIX. Adversus regem Ægypti ac regnum ejus in solitudinem redigendum, post quadraginta tamen annos revocandum, licet non ad pristinum gloriam. Terra Ægypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laboraverit devastando Tyrum. 871-872
- Commentarium. 875-876
- Cap. XXX. Omnes urbes Ægypti per regem Babylonis vastabuntur. 877-878
- Commentarium. 881-882
- Cap. XXXI. Sublimitatem regis Pharaonis cum Assur comparat, et utriusque similem prædicit interitum. 883-884
- Commentarium. 885-886
- Cap. XXXII. Pharaon, quantumvis sublimis, contentus est à rege Babylonis; cujus vastatione plurimi reges obstupescunt, pluresque nationes cum eo in abyssum detrahentur. 889-890
- Commentarium. 895-894
- Cap. XXXIII. Si speculator visum imminens malum non annuntiaverit, reus erit percutiendum; quod si annuntiaverit, solus is qui sibi non cavet, reus erit. Justus quoque si suam deserat justitiam, damnabitur, et impius si convertatur, salvabitur. Nec confidat de terrâ sibi datâ in possessionem, quoniam proter suis iniquitates perdetur, et terra in solitudinem redigetur. 897-898
- Commentarium. 901-902
- Cap. XXXIV. Ex manibus pastorum, qui neglecto grege, tantum que sua sunt querunt, dicit Dominus se oves suas liberaturum; quodque eas in judicio pascet, suscitaturus super eas servum David, sub quo in omni terra ubertate securæ pascantur; ostenditque gregem suum esse populum Israel, et se Deum ipsorum. 905-904
- Commentarium. 905-906
- Cap. XXXV. Montis Seir sive Idumæorum futura vastatio, eo quod populum Dei afflixerint. 907-908

- Commentarium. 907-908
 Cap. XXXVI. Quia populus Dei erat in opprobrium gentibus, eo quod propter sua peccata dispersi essent in captivitate, dicit Dominus non propter se reducturum eum in terram suam; quodque super ipsum effundet aquam mundam, faciens eum in suis preceptis ambulare, magnaque frui felicitate. 915-914
 Commentarium. 917-918
 Cap. XXXVII. In figurâ aridorum ossium reviviscendum, designat filios Israel qui de omni prosperitate desperant, reducendos in terram suam; et per duo ligna conjuncta significat unum fore regnum Juda et Israel, qui sub uno rege ac pastore David observaturi sint mandata Domini, qui cum ipsis pactum feriet sempiternum. 921-922
 Commentarium. 925-924
 Cap. XXXVIII. Habitantibus post reductam captivitatem securè filios Israel in oppidis suis, adducet Dominus in novissimis diebus contra eos Gog cum ingenti exercitu; sed et hunc cum suo multis claudibus postea consumet. 927-928
 Commentarium. 929-950
 Cap. XXXIX. Adducet Dominus Gog contra Israel, sed ipsum cum toto ejus exercitu ibi perdet; in cuius sepulturâ septem mensibus occupabuntur ad mundandam terram; Dominus filios Israel propter peccata ipsorum tradidit in captivitate, sed reducet eos in terram suam ad nominis sui glorificationem. 955-956
 Commentarium. 959-940
 Cap. XL. Propheta ostendit futura reedificatio civitatis, cum mensurâ in longitudine, latitudine et altitudine singularum domus portarum, thalamorum, frontium, fenestrarum, vestibulorum, cubiculorum et graduum; item mensuratio quatuor mensurarum ad immolanda sacrificia; rursus gazophylacia cantorum et sacerdotum, ac vestibula templi. 945-944
 Commentarium. 947-948
 Cap. XLI. Dispositio reedificandi templi juxta partes singulas. 957-958
 Commentarium. 959-960
 Cap. XLII. De gazophylaciis cæterisque quæ ad sacrerum usum pertinent reedificandis. 965-966
 Commentarium. 967-968
 Cap. XLIII. Gloria Domini apparente, audi propheta quod filii Israel non amplius polluent nomen Domini, et quæ sint mensuræ altaris, ac sacrificia ad ipsum septem diebus expiandum. 971-972
 Commentarium. 975-974
 Cap. XLIV. Porta sanctuarii clausa, quæ solus Deus ingreditur; incircumcisi carne et corde non ingreditur sanctuarium, nec Levitæ qui idola secuti sunt, sed hi ministri domus erunt; filii autem Sadoe sacerdotales ingredientur, et horum leges ponuntur. 979-980
 Commentarium. 981-982
 Cap. XLV. In terra divisione, separatis Domino primitiis, assignanda est certa portio sacerdotibus, Levitis, civitati ac principi; servandaque equitas in ponderibus, mensuris, primitiis et sacrificiis, quæ sacrificia offerentur primo ac septimo die primi mensis, et in solemnitatibus Pasche ac Tabernaculorum. 985-986
 Commentarium. 989-990
 Cap. XLVI. Porta solis sabbatis ac calendis aperienda, et quæ holocausta his diebus offeret princeps, quæve portâ ipse aut populus templum ingreditur vel egreditur; de spontaneo et quotidiano principis holocausto; de ipsius dono filiis aut servis dato; loca in quibus sacerdotes coquant sacrificia, et ministri victimas populi. 995-996
 Commentarium. 997-998
 Cap. XLVII. Aquæ subter limen domus egredientes, et in latus templi dextrum descendentes, efficiuntur torrens qui tandem non potest transvadari, et sanat omnia ad quæ pertigerit, habens pisces et arbores fructiferas; termini terræ sanctæ, quæ duodecim tribubus Israel et advenis dividenda est. 1001-1002
 Commentarium. 1005-1004
 Cap. XLVIII. Divisio terræ sanctæ in duodecim tribus; ubi sint primitiæ et sanctuarium; locus sacerdotum ac Levitarum; mensura civitatis in quadro cum suburbanis; possessio principis, et duodecim portæ civitatis juxta duodecim tribus. 1007-1008
 Commentarium. 1011-1012
 INDEX RERUM. 1015-1016

FINIS TOMI DECIMI NONI SCRIPTURÆ SACRÆ.

